

י א מיי' פ'ס מכל'
מדרים הלכה יא סתם
לחזון רמב עוש'פ י"ד
סימן רמז סעף ט :

צמח'ת סג' ילי

ש"ס שאין
[ש"ס שאין]

[.८७ १७]

תוכפות

[illegible]

מותר ברוטב ובקיפת ור' יודנה אוסר אמר
רבי יהודה מעשה ואמר *עלינו רבי מרפין
(5) בביצים שנתבשלו עמו אמרו לו כן הדבר
*אימתי בזמן *שיאמר בשר זה עלי שהעור
מן הדבר ונתערב באחרים יש בו בנותן מעט
אסור תנודר מן היין מותר בתבשיל שיש בו
מעט יין אחר קנים יין זה (3) שאנו מוסיף ונפל
לתבשיל אם יש בו בנותן מעט תרי זה אסור:
(4)

אפי' בדבר שיש לו מצי' (פ"ז מ"י) הגותן שאור מצי' :
גמ'

מה אמרו הסבב חסר בכל שהוא חסר וסלא חסר בט
ג איהא בדיא בירושלמי [דפירקין] דגרסי' תמן זה הכלל
והקדם וחדש לא נתנו בו חכמים שיפור אלא מין בן
ו סלא חסר בטקן טעם הוין נדרי מה אח עבדי לן
מיתרין [דענין תמן שהוקן עוקר גדרו משיקרו וכו']
הא דגרסי' דא לאו חסר אלא חסר חסר חסר

וְעַתָּה יֵשׁ עָלֶיךָ ה' אֱלֹהֵינוּ

במילא אלו דבריו "ל' הולמא דסבירא ליה ז"ל דאפילו שגל' ד"ב על חזקה שאמרו ב' משולין (גיטא נפ) גבי האשה דבי עישה ופרקה רב אבי משום דהוה ליה דבר שיש לו עין' הכי יהיב טעמא משום דהוה ליה דבר שיש לו מחיצה וס' לא מתעבדא חלף בהו' כמין במוט דמי חזק דאמרין דהוה ליה חזקה דהוה ליה חזקה דמי חזק דאמרין

הוא מתחבר בקדשים שלו בשבועות קבין של חורף
שנה חמים בשבועים דלא קאמר ולא דהוא ליה מין שאל
"אשכנזי" הכי וזהו קאמר הכי מים ומה לבני מים
כל בלתי מים ומה אלו דברי הראשונים ז"ל ולי גרואן
כל שאכור עכשיו ועתיד להיות יותר אחר זמן בגדרים
מה ראו חכמים לחלק בדבר שיש לו מתירין בין מיט

[illegible]

מִן בְּמִטֵּי בְּעִיל דְּרוֹב לֵיהּ כִּמּוֹן בְּשִׁלּוֹת מִטֵּי וּמִשּׁוֹס
סָלִין דְּבַר זֶה חֲלוּק מִן הַהִיכָר לְגַמְרֵי בְּחִסּוֹר וְהִיכָר
דְּמִי מִוֹבֵּא הָדָא סָהֵן סָוִין בְּמִין וְעוֹד שִׁלְטֵן חֲלוּקִים לְגַמְרֵי
מִן בְּשִׁלּוֹת מִטֵּי יִשְׁלֵם לְחִיּוֹת שׁוּי שְׁטִירוֹסָף כְּאֵן וּמִשּׁוֹס דְּבַר
מִן הַלֵּקֶךְ כֵּל כִּשְׁוֹא אִסּוּר עֲבָדוּ וְזִלְזֵי חֲסֵד מִן אִסּוּרֵי
כִּשְׁוֹא כִּלְכִּיל מִן אִסּוּר עֲבָדוּ וְזִלְזֵי חֲסִידֵי מִן אִסּוּרֵי

[illegible][illegible]

וְאֵלֶּה עִם הַלְלֵי בַּחֲדָר לַהֲדִיא דְּפֶרֶק מִשְׁתֵּין דְּמִיא וְלֹא עוֹד
ט לֹא מַחֲמִירִין עֲלֵיהּ בְּשִׁאֲט מִיט אֲבָל בַּהֲדִיא דַּת שִׁאֲפֹא
בְּשִׁאֲט מִיט נִמְלֵא שְׁלֵה הַחֲמִיר בּוֹ כֻּלָּ וְעוֹל דְּבִרֵּי הַרֵב אֵל
הַעֲרָל (וְיִמְוָה מֵהָ) גִּבֵּי חֲסִידָה שֶׁל הַטֹּהֶל שֶׁנִּתְעַרְבָה בְּמִיא
שֶׁ שֶׁן מִתְחִירִין וְכֵל דְּבֵר שֶׁן לֹא מִתְחִירִין אֲפִי בְּחֻקֵּי
שֶׁן מִתְחִירִין אֲפִי בְּחֻקֵּי שֶׁן לֹא מִתְחִירִין אֲפִי בְּחֻקֵּי

הוא נקראת לעולם הזה חלה וזהו לרבים בדורות לא
אכל הא' פיתא בהדי בשאר לעולם שרי וא' בנותחא לא
עליה מהא ודא בדוהא היא דהסם הכי קאמרין בדיון לא
אפאה עם האלי בתמר בין שיש לו ולכל אדם הישר בה עשה

מותר פרוטס - מרק : ובקופס -
מקפה עזה מתבלין פונדלר'ש בלע"ז:
מספולו - חורבו בשביל רוטב ספגניס
צבניה - אכסביל טעם בשר שהיה
צבניס : קן דודר - שאסור (ד)
בשאמר בשר זה עלי שיש בקדרה
לשאמר קן כל מה שיש בקדרה
שיש בו טעם בשר אסור : ספונדר
מן דודר - קנון שאמר בשר זה עלי
מאמרד, ה' (א) לא ארם בשר

עלי אלא קונס בשר עלי דמחמץ בשר

טעם דגן חייבת ואס לאז פטורה איז
וואס"ה קהני דשלא במיש כזקן טעם
דזר שיש לו מתירין כגון טבל ומעשר
שאין לו מתירין כגון תרומה וכו' מין
מתירין [מסתכרין מעבדין] כדזר שיש
למתירין [מסתכרין מעבדין] כדזר שיש

היה זה מפורש כמו שכתבנו ולפיכך
לדמריין לאסור לאכלה בנות חף פ
בהדי ציטרא ומסוס הכי אפילו באלף
בראות ברורות וחמרו שאפשר שממך
סחיהן ופרסין וחמרי לביטל מים ומלת

ומלח לגבי עיסה מין בשאטו מוט הוח
טהא לא תריא דהאט מוט ומלח דיון
מיט ומלח לגבי עיסה אחר להו ר' א'
אושטיא דשפיר עבוד דאחיו עליה מ
הוא דלא בסיל לרצון בטל מדקאחמ
בחסים איבא לדמוי לפי שאי אפשר

שם לו מדרגות בשאלות מוט בשול הן
חיסוריו מין במוט בשול כמו בשאלות
בטעמו של דבר דחויא לרבנן ולר' יהודה
דכתיב ולקח מדם הכר ומדם העמור
דמין במוט לא בשול לפי שכל דבר
הנלקח לזבחה דמין דמין לא בשול

במקום אחר, וזוהי חזקת ראייה.
והנה שרי שאין ראוי לילך אחר דמיון
דבין דשטתן עולין כלומר שבשמים
ולפיכך כל שחלוקין בחיסור וסידור
דבין משום חומרא לדרבנן ויחזק דה
אמרינן שאין צלל במשך דלוי הכי

בשחיתו מיני בדי שחיתו חילוק שיש
 ביניהם הבדולח והשני טעם של יא
 חסרון של איבוד כיון שהוא מעט
 שאף מים ומלח מותרין עכשיו במקום
 שהיה קרוב אי אפשר לחילוק שיש
 דבר הוא דלילי עליה ד' יאודה הלך

שראיו שלא יתבטל דבר שהוא חשוב כ
בטל מפני שהוא חשוב מכאן חסיד רב
דאמרינן היום ביום שמעתי (לח): [מ]
ולחשקו לא כמך עליהו רב חסיד
בטל וזה השבוע עם הלוי בתור לה
אמר לו היום יצא מן הארץ ויהיה

הבטלם במצותי וזמן שכן כל שהוא מוסר
לא קשוי מסקנה דהבא דמסקינ דבר
לדיבון לתרומו לדחוקי כלל והסוד דפת
מלין לאחמורי אדבר שיש לו מתירין
במצות דלא שייך כלל אי לא מחמירין

דלית' שהקשו עליו מהממריק'ן בסוף פ' א"י טעמא דהם משום דהוה ליה ז' דווא' ה'א ולמאן ז' לכהן מושרא' מ'א דאסור ה'אדנא' ולבשר ז'מג'א ש' כמסקנא דהם ומופתחי' ל' דה'א דפרס' משני' ה'סדו' של כהן א"ש דז'ו' אכל פת'...

הַמְּעוֹד מִן הַדָּבָר שֶׁאֵין דָּבָר זֶה פֶּלִי וְט':
 לֵכֵן בְּשׂוֹלֵי פִירְקֵין דְּלֻקְתָּן וּי"ל דְּחוּמֵי דָבָר

[\[next\]](#)

2)

קִיפּוֹס •
בֶּשֶׁר
בְּשׁוּלֵי
בֶּשֶׁר
אֶבְשָׁר
דְּכִיּוֹן
בֶּשֶׁר
בְּזִמְנָה
פְּלִי
בֶּשֶׁר זֶה
הַחֵיכֶס
בְּטַעְמָה
כְּשֶׁאֲחַסֶּה
זֶה אֶחָד
הַקִּקְלָה
בְּחֻשְׁבִּי
זֶה יוֹ
278

[illegible]